

Leven met vrees... én hoop

De situatie rondom de gebieden Ohudeni en Kwavezokuhle is zorgelijk te noemen. Veel mensen zijn in het bezit van een illegaal vuurwapen en het geweld neemt toe. De lokale bevolking wordt bang. Sommigen slaan daarom op de vlucht, anderen zoeken hun 'veiligheid' binnen, in huis. Het is een leven vol vrees, maar is er ook nog hoop te vinden?

Het is makkelijk om te zeggen dat de kerk de uitgelezen plek is waar hoop te vinden is. Maar de werkelijkheid is iets complexer. Thokozani Ndlovu, lerend ouderling van de kerk in Ekuphiweni vertelt: "Bij de taxistandplaats in Nquthu werden twee mensen gedood. Nu durven mensen, als ze geweld zien, geen taxi meer te nemen. Ook zijn er mensen die daarom niet meer naar de kerk komen. Sommigen slapen zelfs in de bergen, omdat ze bang waren voor hun leven."

De situatie is zorgelijk. Tegelijkertijd wil Ndlovu zich daar niet door laten leiden. Hij denkt dat God wil dat we de goede dingen in het leven vieren, zoals bruiloften. En dat we die vieringen gebruiken om Hem te loven en te danken. "Onlangs was er in onze gemeente reden voor dankbaarheid. Dankbaarheid voor twee huwelijksceremonies die we in de kerk mochten vieren. De beide huwelijken zijn een zegen voor de gemeenschap; ze brengen vreugde en hoop."

Ndlovu merkt daarin een verschil tussen christenen en niet-christenen. "Niet-christenen vieren feest op een andere manier. Ze betrekken God er niet bij. Maar toch geloof ik dat iedereen het verdient om feest te vieren en gelukkig te zijn. In Zuid-Afrika worden bruiloften gezien als een tijd van feesten en vreugde. Maar het is ook een manier om families en gemeenschappen samen te brengen en de sociale banden en relaties te versterken."

Thokozani Ndlovu vindt dat we altijd een reden kunnen vinden om God te danken voor de goede dingen in het leven. Hij is dankbaar voor de steun en het gebed van Nquthu Mission | Verre Naasten. Blijft u meebidden?